

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Anton Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci obvineného **V. A.** pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí 24. mája 2011 o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. januára 2011, sp. zn. 3 To 312/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **V. A.** sa **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len krajský súd) zamietol odvolanie obžalovaného **V. A.** proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota (ďalej len okresný súd) z 12. augusta 2010, sp. zn. 1 T 121/2009.

Rozsudkom okresného súdu bol **V. A.** uznaný vinným zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák., v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je vymedzený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, ktorého sa mal dopustiť voči poškodenej **V. M.** 9. augusta 2008.

Za to mu bol uložený podľa § 194 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. 1) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1,2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov a desať mesiacov a pre výkon tohto trestu bol zaradený podľa § 48 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bol zrušený podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Rimavská Sobota zo 17.06.2008, sp.zn. 2T 63/08.

Obžalovanému bol uložený aj trest prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák., a to kuchynského noža. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd rozhodol o uložení povinnosti obžalovanému nahradiť poškodenej V. M. škodu v sume 498,24,- Eur.

Proti uzneseniu krajského súdu podal dovolanie obvinený písomným podaním obhajcu z 28. marca 2011.

Ako právny dôvod dovolania označil dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

Namieta, že pri ukladaní trestu nemala byť použitá asperačná zásada podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. nakoľko skutok, ktorý je predmetom konania, je kvalifikovaný ako jednočinný súbeh trestných činov. Spochybňuje postup okresného súdu a jeho odobrenie krajským súdom pri úprave trestnej sadzby podľa § 38 a § 41 ods. 2 Tr. zák.

Súd mal aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu a uložiť trest pod dolnú hranicu trestu ustanoveného zákonom.

Pri rozhodovaní o treste neboli zohľadnené poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. d/, j/, l/ a n/ Tr. zák. Taktiež poukazuje na pozitívne hodnotenie svojej osoby podľa dokladov, datovaných neskôr než 12. januára 2011 (teda než krajský súd rozhodol), ktoré k dovolaniu pripojil.

V naposledy uvedenej i ďalších súvislostiach poukazuje na neprimeranosť uloženého mu trestu, v súvislosti s čím cituje ustanovenia § 34 ods. 3 a 4 Tr. zák.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako dovolací súd podľa § 377 Tr. por. predbežne preskúmal dovolanie a predložené spisy predsedom senátu, pričom nezistil dôvod na postup podľa § 382 písm. a/, b/, d/ alebo e/ Tr. por. Zároveň však už pri predbežnom prieskume zistil, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Vo vzťahu k uplatnenému dovolaciemu dôvodu nie je opodstatnená námietka, týkajúca sa nesprávneho použitia § 41 ods. 2 Tr. zák. a tomu zodpovedajúcej úpravy trestnej sadzby. Žalovaný skutok v prejednávanej veci je síce jednočinným súbehom dvoch trestných činov (prečinu a zločinu), ktorý aplikáciu asperačnej zásady nevyvoláva, súhrnný trest bol

však ukladaný aj vo vzťahu k ďalšiemu úmyselnému prečinu spáchanému samostatným skutkom (kde vina bola uznaná trestným rozkazom okresného súdu Rimavská Sobota). Ide teda o postih viacčinného súbehu trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, ktorý zákon v zmysle § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zák. spája s príslušným navýšením trestnej sadzby tak, ako to zodpovedá výroku rozsudku okresného súdu.

K uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3 To 125/2010, zo 4. mája 2010, ktorým bol zrušený predchádzajúci rozsudok v tejto veci je potrebné dodať, že v dotknutej situácii paralelnej aplikácie ustanovení §§ 38 a 41 ods. 2 Tr. zák. je potrebné najprv vykonať prípadnú úpravu trestnej sadzby v zmysle § 38 Tr. zák., až potom navýšenie hornej a dolnej hranice takto upravenej sadzby podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. (rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 32/2009).

V prejednávanej veci sa trestná sadzba neznižovala podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. ani nezvyšovala podľa § 38 ods. 4 až 6 Tr. zák. Po úprave podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. bol potom trest uložený v polovici takto určenej sadzby (aj keď mal byť uložený nad jednu polovicu tejto sadzby, teda viac než 82 mesiacov, čo však dovolací súd nemohol použiť v zmysle § 385 ods. 2 Tr. por., keďže tento dôvod by bol v neprospech obvineného).

Nepoužiteľná je dovolacia námietka týkajúca sa nezohľadnenia poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. d/, j/ a n/ Tr. zák. (poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. bola zohľadnená). Zohľadnenie prevažujúcich poľahčujúcich okolností by v nadväznosti na úpravu podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. síce znížilo hranicu trestnej sadzby určenej podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. (na 5 rokov a 8 a 2/3 mesiaca až 8 rokov a 5 a 1/3 mesiaca), súdom uložený trest (6 rokov a 10 mesiacov odňatia slobody) by to však nepostavilo do pozície jeho výšky, ktorá je mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá okolnosť by teda mohla splniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

Ak je trest uložený v rámci zákonom ustanovenej sadzby, dovolací súd nepreskúma jeho primeranosť, teda neskúma trest z hľadiska iných hmotnoprávných ustanovení (§ 34 ods. 3 až 5 Tr. zák.), než tých, ktoré určujú rozsah trestnej sadzby. Z tohto titulu teda nemožno uplatniť ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a pri dovolacom prieskume je možné vo vzťahu k výroku o treste (z hľadiska jeho druhu a výšky) použiť len dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. ako podľa špeciálneho ustanovenia.

Vo vzťahu k ďalšej dovolacej námietke (nepoužitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu) je potrebné uviesť, že (aj v zmysle použiteľnej judikatúry najvyššieho súdu) nemožno na absencii aplikácie zmierňovacieho ustanovenia založiť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ (ani písm. i/) Tr. por. Ako už bolo uvedené, výška trestu je v dovolacom konaní revidovateľná len vtedy, ak bol trest uložený mimo zákonom ustanovenej sadzby.

Ak teda dovolateľ v rôznych obmenách opakovane namieta neprimeranosť uloženého trestu, nie je možné na podklade tejto okolnosti výšku právoplatne uloženého trestu, nevybočujúceho z rámca zákonom ustanovenej sadzby, preskúmať.

Ďalšia čiastková námietka (nedostatok úmyslu pri spáchaní činu) nezodpovedá uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. (zároveň ide v tomto prípade o skutkovú okolnosť, ktorú dovolací súd nemôže skúmať a meniť v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., navyiac tiež platí, že uvedená námietka obsahovo odporuje uznaniu viny dovolateľom na hlavnom pojednávaní i potvrdeniu tohto priznania v písomnom dovolaní).

Na základe uvedených okolností bolo dovolanie obvineného A. odmietnuté podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 24. mája 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Libor Duľa

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková